ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 9 (295) | Субота, 3 березня 1973 р. | Ціна 2 коп.

ЛЮДИНА ВСТУПАЄ В ЖИТТЯ

РАДЯНСЬКА влада відкрила перед трудівниками широкі шляхи до знань, до вибору професії, забезпечила права трудящих у всіх сферах політичного, економічного, культурного і громадського життя.

Кожна третя людина в Радянському Союзі вчиться. Комуністична партія завжди тримала і тримає в полі зору питання навчання і виховання молоді, починаючи з початкових шкіл і закінчуючи середніми та вищими учбовими закладами. Вчителі, викладачі середніх і вищих учбових закладів оточені постійною турботою партії, їм створені всі умови для роботи, для виховання молодої зміни, яка готується прийняти від старших трудову естафету і буде гідно продовжувати велику справу, яку заповідав нам В. І. Ленін — справу побудови комунізму.

Питання вибору професії після закінчення школи дуже серйозне і відповідальне. Зараз, коли в школах-інтернатах закінчується навчальний рік, це питання уже по-справжньому хвилює нашу молодь. Працівники системи УТОГ не повинні стояти осторонь цього питання. Куди піти вчитись, яку обрати професію юнакам і дівчатам повинні порадити старші, їхні вчителі, спеціалісти учбово-виробничих підприємств УТОГ, працівники апарату Центрального правління УТОГ.

Дані багатьох років показують, що основна маса випускників шкіл-інтернатів роблять правильний вибір: після закінчення шкіл йдуть у виробничі групи при учбово-виробничих підприємствах, там набувають професію, там залишаються працювати в колективі протягом довгих років, а то й всього життя.

Ветерани виробництва, люди з великим життєвим досвідом роботи часто виступають на вечорах, які влаштовують будинки культури УТОГ на честь тих, кого приймає у свою сім'ю робітничий колектив. Ця традиція з кожним роком повинна знаходити всіляку підтримку на всіх підприємствах Товариства.

Учнівські виробничі групи на УВП готують спеціалістів різних професій: столярів-мебельників— строк навчання 2 роки, спеціалістів по обробці металу: слюсарів-інструментальників, токарів, фрезерувальників, шліфувальників, слюсарів-електриків тощо—строк навчання 1—2 роки, швейників — строк навчання — 1 рік.

Для учнів виробничого навчання на УВП створені всі необхідні умови: безкоштовно надається гуртожиток, триразове харчування, спецодяг, стипендія. Після закінчення відповідної частини навчальної програми учням підвищуються розряди, а це дає їм право на одержання однієї третини заробітку.

Немаловажним є й те, що молодь, закінчуючи навчання на УВП, має можливість дальшого навчання в технікумах і, звичайно, дальшого висування на посади з більшим обсягом роботи.

Добре поставлена робота в групах виробничого навчання на Дрогобицькому учбово-виробничому підприємстві. Просторі класи для теоретичних занять, в яких навчаються дві групи першого і другого року навчання. Майстерні майбутніх столярів-мебельників в обладнані інструментом і верстатами. Кожен учень має своє робоче місце — столярний верстат. Заняття з ними проводять досвідчені спеціалісти. Теорія і практика тут нерозривні, учні швидко опановують знаннями і навичками роботи ручними та механічними інструментами. Тут створені умови для дальшого підвищення загальноосвітніх знань молоді, для її підготовки до вступу у середні і вищі заклади. Все це сприяло тому, що всі учні попередніх випусків залишились працювати на Дрогобицькому УВП.

Полюбили свій колектив і залишилися працювати в ньому випускники Львівського УВП-1 та УВП-2, а зараз на цих підприємствах вчиться 28 юнаків та дівчат. Уже майстрами своєї справи стали колишні учні Ужгородського УВП-1. 140—150 карбованців на місяць одержують столяри-мебельники, багато з них нещодавно відсвяткували новосілля в новому житловому будинку, який збудувало підприємство.

Спеціалістів середньої кваліфікації: техніків-механіків по машинному обладнанню та техніків-технологів швейної промисловості готує Київський технікум легкої промисловості. Дніпропетровський промислово-економічний технікум готує бухгалтерів промислово-економічний технікум готує бухгалтерів промислового обліку. Строк навчання в обох технікумах три з половиною роки.

Не виключена можливість одержання відповідної спеціальності і в промислово-технічних училищах та в групах фабрично-заводського навчання.

Прикладів, вдумливої, серйозної турботи про дальший життєвий шлях учнів можно привести багато. Досить сказати, що ця велика і потрібна робота ведеться повсюдно. Хотілося б, щоб цій роботі більше часу приділяли заступники директорів УВП по навчально-виховній роботі, щоб з кожним днем міцніли зв'язки шкіл-інтернатів із підприємствами, щоб учні мали можливість відвідувати підприємства, знайомиться з колективом, зав'язувати дружні товариські відносини, одним словом, готувати себе до того, щоб вступити у робітничий колектив і гордо нести звання робітника.

Людина вступає в життя, наше завдання допомогти їй.

Дніпропетровська школа-інтернат для глухих дітей заснована в 1920 році. Теперішні вихованці і гадки не мають про тодішні умови. Про це нагадують лише пожовклі від часу фотознімки та записи шкільної історії.

На фото: **К. І. Перков**—директор школи-інтернату (в центрі) знайомить сурдопедагогів (зліва направо) **А. Смушкину, А. Білоуса, А. Петрову, Н. Тех, В. Кудрякова** та **Г. Білоуса** із новими формами позакласної роботи з вихованцями. Внизу: на уроці трудового навчання. Учні 4-го класу уважно слухають викладача **І. Колесника** про «Принцип утворення електричного кола».

Фото К. ІВАНОВА.

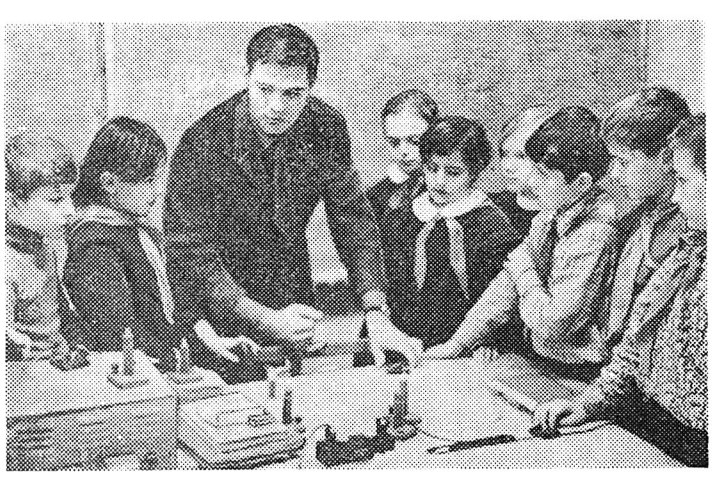

ПЕРЕДОВИКИ П'ЯТИРІЧКИ!

Ударниця комуністичної праці Полтавського УВП-1, швея Зінаїда Петрівна Пелих — одна з передових робітниць підприємства.

При високій якості продукції вона щоденні виробничі завдання виконує на 135—140 процентів і працює вже в рахунок квітня 1974 року.

На фото: **З. П. Пелих.**

ЗМАГАЮТЬСЯ ДВА КОЛЕКТИВИ:

що показує порівняння

Розпочинаючи третій рік п'ятирічки, колективи трудівників Івано-Франківського та Львівського УВП-1 взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і поновили між собою договір на змагання.

Минуло два місяці. Як попрацювали колективи за цей час? Хто з них попереду, а кому підтягнутися?

Обидва підприємства успішно справилися з планом реалізації готової продукції. Але львів'яни додатково продали швейних виробів на 9,1 процента більше, ніж трудівники Івано-Франківського УВП. Крім цього, колектив Львівського УВП-1 за лютий понад місячне завдання випустив валової продукції на 18 тисяч карбованців, а швейники Івано-Франківська — лише на 7 тисяч карбованців.

По нормативній вартості обробки швейних виробів обидва колективи досягли таких показників: Львів-1— 2,1, а Івано-Франківськ —2 тисячі карбованців. По асортименту продукції, зокрема по випуску чоловічих сорочок попереду йдуть швейники Івано-Франківська.

Змагання колективів у розпалі.

ЦІНА МАЛИХ ВЕЛИЧИН

(Цифри і факти)

Метал — основа могутності нашої Батьківщини. Важко переоцінити його значення для народного господарства. Тому кожний грам чавуну і сталі, міді і бронзи, латуні і нікелю повинен бути використаний по-господарськи, розумно і без втрат.

***** Зниження втрат металу у стружку лише на один процент дає можливість додатково випустити у 1973 році 13 тисяч комбайнів або 8 тисяч тракторів.

***** Якщо на кожній будові, без шкоди для якості будинків, зменшити за рахунок прогресивних будівельних матеріалів (полімерних і азбоцементних) витрату металу на кожний квадратний метр на один кілограм, то протягом року можна заощадити стільки металу, що його вистачить на виготовлення більш як 20 тисяч зернозбиральних комбайнів, або понад 40 тисяч автобусів, або ж понад 100 тисяч легкових автомобілів «Москвич».

***** Одна тисячна... Здавалося б, величина зовсім мізерна. Але якщо робітники всіх підприємств, які використовують метал, зекономлять з його щорічного випуску лише одну тисячну частину, то для інших потреб може бути вивільнено більш як 90 тисяч тонн чавуну, понад 100 тисяч тонн прокату чорних металів, близько 130 тисяч тонн сталі.

***** Економія лише одного кілограма з кожної тонни прокату, що випускається в нашій країні, дає можливість виготовити приблизно 600 магістральних електровозів, більш як 3 тисячі магістральних пасажирських вагонів, понад 12 тисяч тролейбусів, близько 40 тисяч автобусів.

***** Обробка одного мільйона тонн прокату чорних металів не різанням, а точним штампуванням, дає економію 250 тисяч тонн металу, вивільняє 15 тисяч металорізальних верстатів і понад 20 тисяч робітників.

***** Один мільйон тонн листового прокату, випущений додатково, дає народному господарству економію в один мільярд карбованців.

***** Розрахунки показують, що зниження металомісткості машин і обладнання лише на один процент у масштабах усієї країни дає економічний ефект у чотири мільярди карбованців.

***** Тепер кожна третя тонна сталі виплавляється у нашій країні з металобрухту. З десяти тонн металевого брухту можна одержати 2—3 вантажних автомобілі.

ЗУСТРІЧІ З ДРУЗЯМИ ПО ЗБРОЇ

Урочисто й святково відзначили День Радянської Армії і Військово-Морського Флоту члени Українського товариства глухих. На підприємствах, в організаціях та культосвітніх закладах відбулися бесіди, вечори, присвячені нашим доблесним Збройним Силам та зустрічі із воїнами Радянської Армії.

* * *

Напередодні свята, після закінчення трудового дня, в актовому залі Міністерства соціального забезпечення УРСР зібралися слухачі постійно діючих курсів, працівники міністерства та Проектно-конструкторського бюро УТОГ.

Вечір, присвячений зустрічі з видатними воєноначальниками Радянської Армії та Військово-Морського Флоту відкрив секретар парткому Міністерства соціального забезпечення УРСР М. Д. Акімов. Потім зі спогадами виступили ветерани Великої Вітчизняної війни.

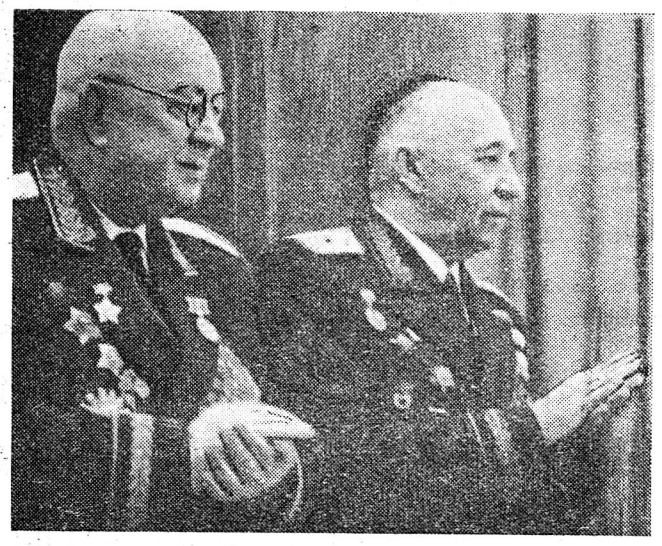

Сергій Георгійович Горячев захищав Радянську владу ще в період громадянської війни. Він пройшов славний шлях від солдата до генерал-лейтенанта. Армійський корпус, яким командував Сергій Георгійович під час Великої Вітчизняної війни, брав участь у Сталінградській битві, на Курській дузі, звільняв від фашизму країни Східної Європи.

Нелегкий шлях воїна пройшов також і генерал-майор артилерії Дмитро Євгенович Глєбов. У своєму виступі на вечорі, Д. С. Глєбов розповів про безсмертний подвиг захисників Сталінграда, про героїзм визволителів Києва.

Затамувавши подих, слухали присутні виступ полковника авіації у відставці М. С. Шевченка. Микола Семенович розповів про героїчний шлях жіночого авіаполку, що вписав славну сторінку героїчних подвигів в історію Великої Вітчизняної війни.

Подвигам чорноморських моряків, Дунайської і Дніпровсько-Пінської флотилій присвятив свій виступ капітан першого рангу Микола Григорович Ільченко.

Наприкінці вечора перед присутніми виступив двічі Герой Радянського Союзу, колишній секретар Чернігівського та Волинського підпільного обкомів партії, прославлений командир партизанського з'єднання, а нині — міністр соціального забезпечення УРСР О. Ф. Федоров. Олексій Федорович розповів про боротьбу народних месників з фашистськими окупантами в період Великої Вітчизняної війни.

Учасників урочистого вечора привітали піонери Київської середньої школи № 155.

Після урочистої частини відбувся концерт. Учасники художньої самодіяльності Міністерства соціального забезпечення УРСР показали літературно-вокальний монтаж присвячений славній Радянській Армії.

Б. ПЕТРЕНКО.

На фото: в президії (зліва направо) двічі Герой Радянського Союзу, міністр соціального забезпечення УРСР **О. Ф. Федоров,** колишня партизанка **В. П. Михайлова,** полковник авіації у відставці **М. С. Шевченко,** капітан першого рангу **М. Г. Ільченко,** начальник технічного відділу Проектно-конструкторського бюро УТОГ **К. П. Сморж.**

На фото: (зліва направо) генерал-лейтенант **Горячев С. Г.,** генерал-майор артилерії **Глєбов Д. Є.**

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ПЕРЕДБАЧЕНО ДОГОВОРОМ

Відомо, що колективний договір між адміністрацією і профспілковою організацією підприємства є важливою умовою і разом з тим засобом, що сприяє мобілізації трудівників на дострокове виконання поставлених перед колективом завдань, розвитку соціалістичного змагання, розповсюдження передового досвіду кращих робітників, підготовці висококваліфікованих спеціалістів, посиленню трудової і виробничої дисципліни.

Привертає увагу затверджений на 1973 рік колективний договір Артемівського УВП, що вже вступив у дію.

За планом колектив Артемівського УВП має випустити в 1973 році продукції на 3 мільйони 170 тисяч карбованців. При цьому забезпечити одержання прибутків від реалізації продукції на 446 тисяч карбованців. Усі пошиті вироби мають бути тільки високої якості.

З доведеним завданням по реалізації продукції колектив Артемівського УВП зобов'язався справитись до 27 грудня й до кінця виробничого року реалізувати продукції понад план на 50 тисяч карбованців. При цьому колектив зобов'язується одержати понадпланових прибутків 10 тисяч карбованців, забезпечити виконання завдання по зростанню продуктивності праці проти плану на 1,2 процента, подати і впровадити у виробництво 8 раціоналізаторських пропозицій, забезпечити виконання заходів з НОП. Підвищать кваліфікацію 30 трудівників, 15 — оволодіють суміжними професіями. Буде зекономлено: тканин 3,5 тисячі метрів, електроенергії — 6 тисяч кіловат-годин.

Здійснення намічених оргтехзаходів сприятиме впровадженню нової техніки, передової технології, механізації виробничих процесів.

Цього року 60 трудівників УВП навчаються у школі по вивченню економічних знань, 120 чоловік — у школі передових методів праці, в школі комуністичної праці — 60 чоловік. Заняття проводять досвідчені спеціалісти. Серед них — головний інженер УВП Ю. К. Бованенко, помічник директора по постачанню і збуту комуніст І. Н. Сарматов, старший економіст Р. М. Третяк, економіст Г. М. Нестеренко.

Досі мало уваги приділялось у нас на УВП соціалістичному змаганню між майстрами. Далеко необ'єктивно цінувалася робота трудівників цієї ланки. Новим у питаннях дальшого удосконалення методів і форм організації соціалістичного змагання на Артемівському УВП є розроблений і затверджений тут додаток до колективного договору — «Положення про присвоєння почесного звання «Передовий майстер», «Кращий майстер». Ось один з десяти пунктів цього положення:

«Показники змагання майстрів мусять відбивати, насамперед, виробничі досягнення бригад, дільниць, якими вони керують.

При підведені підсумків змагання враховувати внесок бригади, дільниці і їх керівників у поліпшення культури виробництва».

Питанням вивчення і розповсюдження передового досвіду у роботі кращих трудівників і цілих бригад, які носять почесне звання «Колектив комуністичної праці», надаватиметься особливе значення. Передбачається, що своїм особистим досвідом у роботі цього року поділяться з трудівниками УВП кращі швеї Л. Д. Віленська, Л. А. Марченко, М. Д. Теленько, Е. М. Десенко. Буде показана для загального вивчення й робота першої та четвертої бригади, які очолюють майстри Галина Шиян та Надія Андрухова.

Слід відзначити й те, що всі трудівники УВП, які відряджатимуться на інші споріднені УВП для обміну досвідом у роботі, чи екскурсії, про результати поїздок обов'язково звітуватимуть перед колективом і повинні будуть подавати ділові пропозиції по впровадженню передового досвіду, запозиченого у друзів.

Новий колективний договір передбачає посилення трудової і виробничої дисципліни, поліпшення комунально-побутових умов трудящих, масово-виховної роботи на УВП, широке залучення членів УТОГ до художньої самодіяльності, спорту.

Багатьох кращих трудівників буде оздоровлено у будинках відпочинку та санаторіях, а їх діти відпочиватимуть влітку у піонерських таборах. Передбачаються й інші оздоровчі заходи для трудівників УВП та членів їх сімей.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Артемівськ.

ПРАЦЮЮ ЗДРУЖЕНІ

Підвищені соціалістичні зобов'язання взяли на себе робітники Львівського паровозовагоно-ремонтного заводу, на якому вже десятки років працюють члени УТОГ.

За цей час ветерани заводу виросли не тільки віком, але й умінням працювати, стали відмінними спеціалістами. Три бригади повністю укомплектовані членами УТОГ. Бригадири С. А. Ковтун, П. Й. Бойко, І. Г. Попов спеціалізувалися на ремонті купейних, пожежних та вагонів призначених під житло. З цим наші люди справляються з честю.

Приємно зазначити, що на підприємстві з 32 членів УТОГ 19-тьом присвоєно високе звання «Ударник комуністичної праці».

Члени компактної групи цікавляться не тільки справами заводу, але й ділами всієї нашої країни, міжнародним життям. Вони беруть активну участь у кінозйомках Народної кіностудії «Каменяр». Успішно поєднує роботу на підприємстві А. Пінчук з обов'язками позаштатного фотокореспондента газети.

В. СОЛОВЙОВА.

У ЦЕНТРІ УВАГИ

На Одеському УВП-3 організована школа комуністичної праці з п'яти груп. Одна з них — для підвищення рівня економічної освіти працівників середньої ланки управління виробництвом.

Всього заняттями в школі охоплено 112 робітників і службовців. Це майже половина від загальної кількості працюючих на УВП.

Заняття проводяться точно за графіком, складеним відповідно до навчальних програм, по всіх цехах. У цих програмах включені питання внутрішньої і зовнішньої політики СРСР, основи економічних знань, вивчення передового досвіду, лекції та бесіди з морально-етичних проблем, заходи по підвищенню культурного рівня слухачів.

В усіх цехах щотижня відбувалось як мінімум 30 годин занять, дві-три бесіди на міжнародні, технічні теми, та за матеріалами з газет, журналів, брошюр.

Основну лекційну роботу в школі комуністичної праці веде досвідчений пропагандист секретар партбюро УВП, старший інженер-економіст А. Євтушенко.

Заняття в школі комуністичної праці позитивно позначаються на успіхах колективу, зростає продуктивність праці, поліпшується якість продукції.

О. СУХАНОВ.

НОВОСЕЛИ

Наприкінці минулого року здано в експлуатацію, на шість місяців раніше строку, житловий будинок, збудований Ужгородським учбово-виробничим підприємством № 2.

Тридцять вісім сімей справили новосілля. Серед них ветерани праці, ударниці комуністичної праці Гафія Михайлівна Прокоп, яка працює на підприємстві більше двадцяти років, швея Юлія Василівна Стегура, Єлизавета Андріївна Железник. Всі вони працюють на підприємстві більше двох десятків років, беруть активну участь в громадському житті.

На фото: у читальному залі Дніпропетровського Будинку культури. **В. Левченко** і **З. Лонькіна** цікавляться спортивними новинами. Вони самі віддають своє дозвілля спортивним заняттям.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ВЕЧІР ВІДПОЧИНКУ

У будинку культури глухих м. Лебедина зібралися трудівники сільського господарства, виробничники підприємств міста, пенсіонери, ті, хто любить жарти, танці, веселі оповідання...

Вечір у розпалі. Антон Жовба — токар радгоспу «Новопетрівський» уже став переможцем пісенного конкурсу. За краще виконання вальсу призи вручені робітниці Тамарі Глушко та колгоспнику колгоспу «Україна» Григорію Ракову. З захопленням дивляться учасники вечора атракціон «Турботливий тато». Найспритнішим у виконанні його виявляється Анатолій Ковальов, зміінний майстер Лебединського УВП...

На цьому ж вечорі з великою програмою виступив гурток оригінального жанру будинку культури глухих.

М. Лужков.

В ДІЛОВІЙ ОБСТАНОВЦІ

На Вінницькому УВП відбулися збори, присвячені виконанню колективного договору за 1972 рік. З доповіддю виступив голова комісії по перевірці — голова облвідділу УТОГ Ю. В. Найдорф.

Доповідач детально зупинився на тих заходах, які забезпечили успішне виконання виробничих завдань минулого року. Головну увагу було приділено поліпшенню технології виробництва і надійності роботи устаткування. Якщо раніше резинка у деякі трикотажні вироби вшивалась з допомогою оверлока 51-А класу, то тепер — тільки на розпошивальних машинах 76-А класу. Встановлено чотири круглов'язальні машини, що мають продуктивність в два рази вищу тих, які були раніше.

На підприємстві чимало зроблено для поліпшення умов праці, побуту, навчання і підвищення кваліфікації людей. Відремонтовано всі виробничі приміщення і гуртожиток. У нас кожен член колективу вчиться: 56 чоловік — в школі робітничої молоді, 90 чоловік — в школах економічного навчання та в інших гуртках.

Адміністрація, місцевком і первинна організація УТОГ потурбувалися також і про оздоровлення трудящих, про їх культурне дозвілля. В червоному кутку гуртожитку встановлено кольоровий телевізор «Електрон-701». У санаторіях і будинках відпочинку оздоровлено 44 чоловіка, а в піонерських таборах — 16 дітей.

З доповіддю про проект нового колективного договору на 1973 рік виступив голова місцевкому профспілки Н. Е. Софієв, а про деякі зміни в положенні про преміювання трудівників за досягнуті успіхи в соціалістичному змаганні—старший інженер-економіст В. А. Бранько.

По-діловому пройшло обговорення доповідей. Всі, хто виступав, в один голос заявили, що вони своє завдання розуміють так: дати радянським людям більше продукції, кращої якості, з меншими затратами.

Разом з тим, деякі виступаючі критикували окремих керівників праців ників, вказували на недоліки в роботі місцевкому, вносили ділові пропозиції.

Так, бригадир швейної дільниці Надія Боса та бригадир мотально-в'язальної дільниці Ліпа Казновська висловили побажання краще організувати роботу людей у другій зміні. Закрійниця Надія Добрянська запропонувала придбати для закрійників ножиці з великими вушками. Бригадир закрійної дільниці Тамара Рильська критикувала інженера-механіка А. І. Матвєєва за те, що нова стрічкова машина з вини механіків-наладчиків не задовольняє вимог безпеки праці, в приміщенні немає вентиляції.

За порушення трудової дисципліни гостро критикувала сушильниця Надія Григоренко кочегара Бориса Кутеленка, механіків-наладчиків Василя Куленка і Миколу Козяра.

Колективний договір прийнятий загальними зборами зобов'язує адміністрацію підприємства створити умови для продуктивної праці, а робітників, інженерно-технічних працівників і службовців суворо дотримуватися трудової дисципліни.

І. ШАПЄЄВ,
інженер-нормувальник Вінницького УВП.

БІЛЬШЕ, КРАЩЕ...

Вже понад 22 роки трудиться на Чернігівському учбово-виробничому підприємстві УТОГ Ганна Григорівна Овчар.

— Як подумаєш, то наче й багато вже минуло часу з того дня, як вперше, двадцятирічною дівчиною сіла за швейну машину, а сплив той час, як мить,— говорить Ганна Григорівна.— Але я й не дивуюся. Не було коли підраховувати прожиті дні. Інших клопотів вистачало...

І справді немало було їх у трудівниці. І найголовніші це ті, від яких залежала її професійна майстерність. Днями працювала на конвейєрі, а вечорами над книжками сиділа.

Вперше оцінювала прожите, коли вручали медаль «За доблесну працю. На відзнаку 100-річчя з дня народження В. І. Леніна». Кожне слово, сказане у ту мить, вкарбувалося у пам'ять. І як же здивувалася, коли почула, що в її трудову книжку занесено вже одинадцять відзнак за ударну працю, за передачу досвіду молодим робітницям, за сумлінність при виконанні громадських доручень. Невже й справді всі вони ото там записані? Чомусь не вірилось. Хотілось піти у відділ кадрів, попросити свою трудову книжку й хоч оком глянути на ті записи. Адже ніколи в житті не бачила, що там записано. От вийшло так! Як виписали трудову книжку, то з тих пір і не бачила її. Зберігається десь там, у сейфі залізному, за замком надійним і душа за нею не болить...

Вдруге згадала про трудову книжку зовсім недавно, коли вручали ключі від нової квартири, з новосіллям поздоровляли.

— Ви, Ганно Григорівно, сумлінною працею своєю заслужили право на першочергове одержання нової квартири,— говорив тоді директор УВП Олександр Денисович Углач. І в тих словах директора звучало визнання високої професійної майстерності швачки, її багатого виробничого досвіду, який по заслузі оцінили на УВП ще задовго до того, як присвоювали шостий робітничий розряд.

Ганна Григорівна Овчар достроково виконала свою восьму п'ятирічку. А дев'яту прагне завершити за ще короткий строк. І свідченням тому — її щоденний виробіток — 120 процентів денного завдання.

— Більше, краще, з меншими затратами! — ось її девіз у повсякденній праці. І яку б операцію на пошитті костюмів брезентових, чи рукавиць не доручили Ганні Григорівні, денні завдання вона обов'язково перевиконає, і ніхто не зробить їй зауваження щодо якості роботи.

А. КОНОПАТСЬКИЙ.

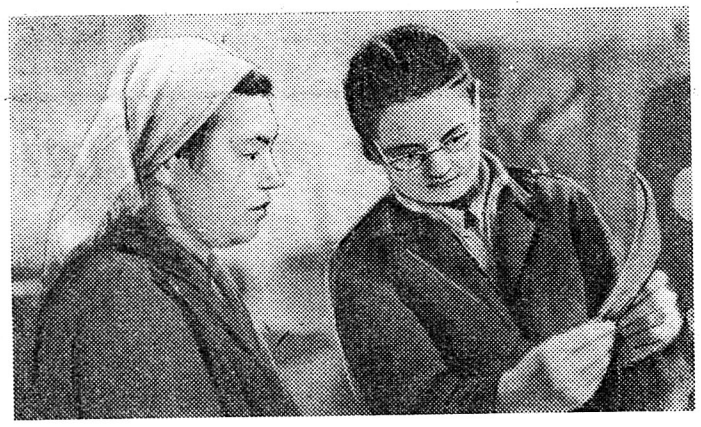

На Ужгородському УВП-2 заслуженим авторитетом користується бригадир дільниці, «Майстер-золоті руки» Марія Дмитрівна **Русина** (зліва). Вона завжди готова допомогти і порадити подругам по роботі. Ось і зараз до неї підійшла майстер дільниці Ганна Андріївна **Свистак**, щоб порадитись відносно крою рукавиць.

А ДОПОМОГИ НЕМА

В рішеннях XXIV з'їзду КПРС звертається особлива увага на вдосконалення системи культурного обслуговування населення, поставлено завдання підвищити роль культурно-освітніх закладів в громадсько-політичному житті й організації відпочинку трудящих.

Ці завдання стоять і перед культзакладами системи УТОГ.

На Україні є багато будинків культури і клубів, що вже нагромадили чималий досвід по організації своєї роботи. Але, якщо взяти в процентному відношенні до загальної кількості культзакладів, то ми побачимо, що ще багато клубів і будинків культури проводять свою роботу не на достатньому рівні. Частково це обумовлено, тим, що не скрізь кадри відповідають вимогам. До того ж контингент працівників у нас особливий.

Культпрацівник мусить мати добрі знання клубної справи, суто професіональні знання, навіть деяку обдарованість, відповідну освіту та знання життя. А життя... воно не стоїть на місці. Клубна справа, організація роботи потребують від працівників культзакладів постійного вдосконалення своєї роботи.

Звичайно, чуюча людина легше сприймає все навколишнє і швидше впроваджує його в свою роботу. Глухі в чомусь все-таки запізнюються. Якщо врахувати, що літератури по клубній справі в нас обмаль, а в телевізорах крім передач «Алло, ми шукаємо таланти», ще мало нового, то стане зрозуміло як важко нам готувати цікаві вечори та концерти. А якщо ще врахувати, що директору культзакладу потрібно обслуговувати глухих сільської місцевості, яких у нього на обліку 200—400 чоловік?

Звичайно, це не тупик. Робота проводиться і проводитиметься й надалі. Хотілося, щоб дехто замислився над тим, як практично допомогти культзакладам в роботі.

Розвиток народної творчості потребує постійного вивчення й аналізу, оперативного внесення змін у зміст і форму масової роботи клубу та будинку культури, в структуру художньої самодіяльності.

Мабуть саме цим керувалось Центральне правління, коли організовувало Науково-методичний кабінет клубної роботи УТОГ. Відтоді минуло чимало часу. Багато чого змінилося в самому кабінеті, але його назва «науково-методичний» залишилась. Проте, здається, що дехто з його працівників забув про суть назви кабінету.

Нагадаємо. Наука — система знань про закономірності в розвитку ...художньої самодіяльності глухих. Наука — те, що повчає, дає досвід, урок. Методика — сукупність способів доцільного проведення якої-небудь роботи, методика викладає правила і методи... художньої самодіяльності глухих.

Ось воно що!

За останні три роки проведено два фестивалі художньої самодіяльності на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна та 50-річчя утворення СРСР. Виступи колективів показали, що художня самодіяльність розвивається непогано. Це дуже добре, що глухі «чують» і розуміють, люблять народну творчість.

Нам довелося вести розмову про розвиток художньої самодіяльності серед глухих з людьми, які роками працюють в культзакладах УТОГ. Всі вони одностайної думки — дуже й дуже тяжко з підбором репертуару. Одній людині не під силу перечитати всі видання — часу на постановку не вистачить.

Художні керівники прямо висловлюються: від науково-методичного кабінету клубної роботи дуже й дуже мало допомоги, навіть і того менше. Цей заклад не допомагає як слід навіть Київському Палацу культури імені А .В. Луначарського, хоч і розміщується на його другому поверсі. А що говорити про ті клуби і будинки культури, що розташовані за сотні кілометрів від нього?

Пригадаймо, за останні три роки науково-методичний кабінет майже нічого не порекомендував з хореографічного мистецтва. Нічого хорошого для танців і нічого оригінального для оригінального жанру. Можливо його працівники пропонували щось вагоме для постановки п'єс? Теж нічого.

Для тематичних вечорів, правда, вони висилали сценарії. Змістовні, об'ємні, ідейні, але методичного в них мало що було. Ці сценарії написані з легкої руки для всіх клубів, будинків культури. Сценарії написані без будь-яких скидок на можливості культзакладів, їх особливості. Можливо, що науково-методичний кабінет не знає про особливий склад наших аматорів сцени? З'ясуємо, що не кожний глухий може запам'ятати вірш на 1—1,5 сторінки.

Дуже й дуже непрактично підходять працівники кабінету до підготовки таких сценаріїв. Це швидше схоже на звіт про надану допомогу, а не на саму допомогу. Такий сценарій, як правило, директор районного клубу кладе в папку, а сам шукає те, що потрібне для проведення вечора. Ми проти такої допомоги з боку працівників кабінету.

Відомо, що на підприємства, культзаклади, в обласні відділи УТОГ щороку прибувають нові і нові люди на посади заступників директорів УВП по навчально-виховній роботі, на посади інструкторів обласних відділів по культурно-масовій роботі, завідуючих клубами та директорами будинків культури. Звичайно, ці люди ще неглибоко обізнані з практикою роботи у Товаристві і потребують допомоги з питань організаційних, науково-методичних і, насамперед, практичних порад у своїй роботі.

Виникає питання: може науково-методичний кабінет в основному спрямовує свої зусилля на розв'язання вищезгаданих проблем, надає допомогу цій категорії людей?

Не будемо деталізувати цього питання. Можна тільки з упевненістю сказати, що і тут для науково-методичного кабінету не початий край роботи.

Науково-методичний кабінет клубної роботи УТОГ повинен нести до нас все те нове, що з'являється в художній самодіяльності глухих і чуючих, допомагати культзакладам в їх розвитку. Але цього поки що немає. Працівники науково-методичного кабінету послабили свою роботу напевне тому, що кабінет розташований на відстані. Але ж курсова база УТОГ на відстані, а її робота відчутна.

В. ЖЕВДО.

КУТОЧОК ВИНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

УНІВЕРСАЛЬНО-ЗБІРНЕ ПРИСТОСУВАННЯ

На Ленінградському заводі підйомно-транспортного обладнання ім. С. М. Кірова впроваджено універсально-збірне пристосування, яке практично замінює індивідуально виготовлені пристосування для перевірки прямолінійності, площинності, спіральної зігнутості направляючих поверхонь обладнання і взаємопаралельності і перпендикулярності різних поверхонь, які відрізняються по формі і розмірам; для установки співвісності вузлів обладнання, паралельності і перпендикулярності вісі гвинтів, валів і шпинделів до направляючих тощо.

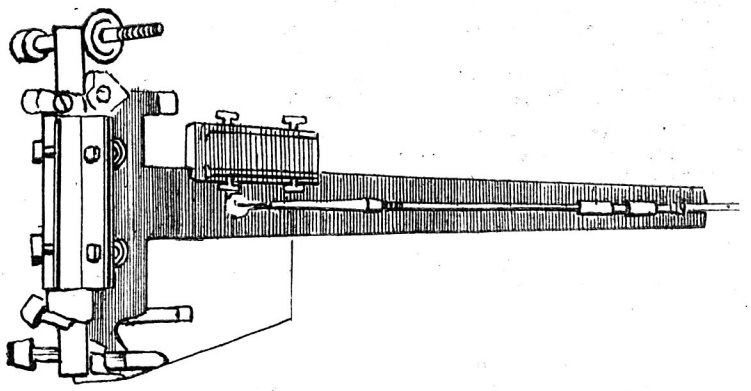

Воно складається із основи зварної конструкції Т-подібної форми, яка виконана із швелера № 8. До основи приварені дві провушини з пазами і п'ять опор на різьбі. Всі опори мають підп'ятки, які встановлюються в різні положення в залежності від розміру і форми направляючих.

Пази в підп'ятниках дозволяють розташовувати площадки в самих підп'ятниках на вертикально розміщених поверхнях. Пристосування дуже просте по конструкції і дешеве при виготовленні. Всі деталі його виконані по п'ятому класу точності, а кульові опори—зібраними, для чого використані кулі від шарикопідшипників.

Настроювання не потребує високої кваліфікації слюсаря і займає всього 5—7 хвилин. Використання універсального збірного пристосування виключає необхідність застосування великої кількості різних пристосувань і забезпечує високу точність вимірів, що в свою чергу поліпшує організацію праці слюсаря-ремонтника і підвищує якість виконуваних робіт.

Економія на заводі від впровадження склала 3000 карбованців за рік.

За довідками слід звертатись в Проектно-конструкторське бюро УТОГ: **Київ-53, вул. Кудрявська, 26—28.**

На фото: універсально-збірне пристосування для перевірки геометричної точності технологічного устаткування при ремонті.

Листи читачів до редакції

Київ, Червоноармійська, 74. «Наше життя»

Про ціну робочої хвилини

У Київському Палаці культури імені А. В. Луначарського відбувся цікавий літературно-тематичний вечір на тему: «Творці технічного прогресу» і «Робочій хвилині — суворий рахунок».

Вечір відкрила завідуюча бібліотекою М. Марковська. В популярній формі вона розповіла присутнім про людей-творців технічного прогресу.

З великою увагою вислухали присутні виступ секретаря партбюро Палацу культури А. Крикунової. Потім досвідом своєї роботи поділилися ударники комуністичної праці київських підприємств УТОГ та державної промисловості.

Учасники художньої самодіяльності в дохідливій формі продемонстрували ціну однієї хвилини. Вони розповіли про те, що випускають київські УВП протягом однієї робочої хвилини.

Члени літературного гуртка «Київський каштан» привітали учасників вечора спеціально написаними віршами про вміння цінувати робочий час. На вечорі декламували вірші В. Маяковського, які закликають до боротьби проти марнотратників, ледарів і розкрадачів робочого часу.

На закінчення виступив директор Палацу культури С. Губкін. Він навів конкретні показники київських УВП, розповів про передовиків виробництва і про ті завдання, що стоять перед радянським народом по перетворенню в життя рішень XXIV з'їзду КПРС.

В. УГРЮМОВ.

В ГОСТЯХ У ХЕРСОНЦІВ

Актовий зал Херсонського Будинку культури переповнений глядачами, як кажуть, ніде яблуку впасти. Тут відбувається зустріч друзів. До членів УТОГ Херсону завітали учасники художньої самодіяльності з Миколаєва.

Концерт, який дали аматори сцени, порадував присутніх своєю різноманітністю. В ньому були використані усі жанри естрадного мистецтва.

Вимогливі глядачі високо оцінили виступ групи танцюристів у складі Г. Ісаакиної, Н. Карпової, Л. Макаренко, Є. Мацько. Матроський танець, який виконала танцювальна група, вражав своєрідним гумором, високою майстерністю виконання.

Один за одним виступали самодіяльні актори. Кожний їх виступ супроводжувався гучними оплесками, дружніми посмішками присутніх.

Довго не хотіли відпускати глядачі М. Лойтера, який дуже чітко й артистично виконував ілюзійні номери.

Концерт учасників самодіяльного колективу будинку культури УТОГ Миколаєва пройшов з великим успіхом.

Н. ПЕРОВА,
перекладачка Херсонського облвідділу УТОГ.

Вивчаємо міміку

З січня нинішнього року при Дніпропетровському обласному відділі УТОГ почав постійно працювати гурток по вивченню міміки.

Щоп'ятниці на заняттях гуртка збираються працівники обласного відділу і будинку культури. Дуже серйозно готуємось до кожного заняття, вчимо слова, дактильну мову. Гурток ведуть: секретар-перекладач облвідділу УТОГ А. Ґулько та перекладач міськвідділу УТОГ О. Лащенко.

У гуртку підвищують свої знання і ті, хто знає міміку. Такі гуртки працюють у кожному культзакладі області. Свою кваліфікацію підвищують також і перекладачі.

П. ДЕСЯТСЬКА,
інструктор облвідділу УТОГ.

ПРОЩАВАЙ, ЗИМО!

Вранці випав легкий пухнастий сніг. Вбранням нареченої одягнув дерева й кущі. Свіже повітря легенько дихнуло хвоєю. У вікно затишного будинку заглянуло несміливе, по-ранковому тендітне сонечко.

Вийшли на подвір'я відпочиваючі. Побачивши на снігу слова «З добрим ранком, «Сосновий бір», посміхнулися, побажавши одне одному того ж самого. По дорозі в їдальню, забувши про те що дорослі, заходилися грати в сніжки, голосно сміятися, піднялася весела метушня.

Струшують з себе сніг, посмішки так і сяють. Сідають за столики, з апетитом їдять смачні страви, планують проведення дня. Одні пропонують поїхати на екскурсію, інші — до бібліотеки. А от любителям природи нічого більше не треба, як піти у ліс.

Зимовий ліс! Хто з нас не зупинявся, захоплений мріями, навіяними чудовою зимовою казкою? Хто не дивувався легким мереживом дерев? Тишою?

Спостережлива людина завжди побачить життя у зимовому лісі. Здається, що все заснуло, притихло. Та це тільки на перший погляд. Все в лісі живе. Порипує сніг під ногами, відгукуючись на кожний ваш крок. Високо у синьому небі, ледь помітно перебирають гілками, наче пальцями, стрункі сосни. Відпочиваючі з «Соснового бору» стоять мовчки. Справді, в такі хвилини розмовляти не хочеться. Приходить повний спокій, справжня насолода відпочинком. Та ось посипався сніжний пух. Всі миттю підняли голови. Білочка! Рижenька красуня легко перестрибувала з гілки на гілку. Граціозно повертала вушками, прикрашеними гарненькими китицями.

Хтось тронув рукою кущ. І враз тишу лісу порушив загальний вигук:

— Заєць! — Рвонули вперед. Бігли, намагаючись наздогнати. Та де там! Його і слід пропав!

— Теж мені — Валерій Борзов,— сміялася худенька жінка, дивлячись на повного, вже немолодого чоловіка, який ще досі не міг заспокоїтися. Посипалися жарти.

Сонце стояло вже високо.— Слід було повертатися у будинок відпочинку. Йшли не поспішаючи, сподіваючись побачити ще щось цікаве. Та ліс своїх таємниць одразу не розкриває.

За деревами показалися будиночки. Всі прискорили ходу. Відчули, що зголодніли, але були спокійні: на них чекає смачний обід.

З. АНІКЄЄВА,
завідуюча клубом Донецького УВП.

СПОРТ

У Хустському Будинку культури проведені змагання на особисту першість з шахів і шашок. Біля двадцяти спортсменів змагалися за першість і право вийти в обласні фінальні змагання з цього виду спорту.

Після напруженої боротьби перше місце з шашок виборола робітниця Хустської фабрики художніх виробів Ірина Шутко.

Гостра боротьба розгорнулася між шахістами Іваном Тиводором та ІваномКівковичем, яка закінчилася перемогою останнього.

Голова Хустського міжрайвідділу УТОГ В. Тисячник вручив переможцям грамоти. Змагання показали, що такі турніри треба проводити частіше не тільки у себе, а й з іншими фізкультурними колективами Закарпатського обласного відділу. Це дасть можливість добре підготуватися до обласних змагань.

Е. СИДОР.

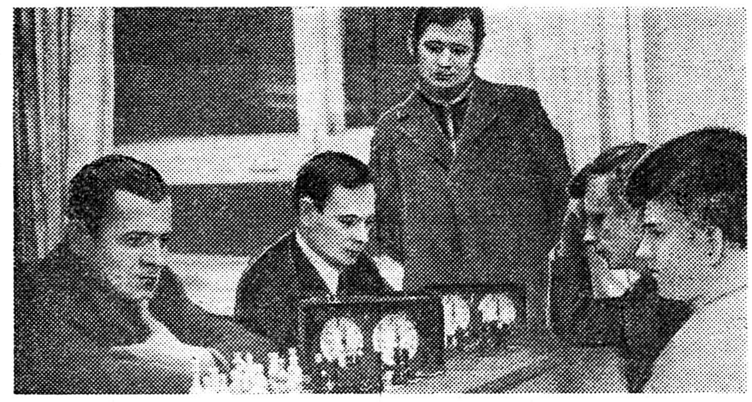

У будинках культури і клубах проходять турніри за шахівницями. Любителі цієї древньої гри виборюють право для участі у республіканських змаганнях з шахів.

На фото: першість міста Дніпропетровська з шахів серед членів Товариства. На передньому плані (ліворуч) П. Олійник грає з А. Явтушенко. **Фото І. ЩЕРБАНЮКА.**

ДРУЖНІ ЗУСТРІЧІ

В минулому, ювілейному, році житомиряни прийняли в своєму будинку культури багато гостей з Союзних республік. Серед них були письменники. Такі зустрічі завжди проходили в переповненому залі, бо що може бути цікавіше за зустріч з людиною, чия книга припала тобі до душі.

І ось нова зустріч. Сьогодні в нас в гостях поет і прозаїк з м. Владимира Н. Городиський та український поет з м. Одеси В. Домран.

Розповіді наших гостей захопили слухачів. Перед очима пройшли фронтові роки розвідника, військового кореспондента Н. Городиського. Його творчість присвячена друзям воєнних років, тим, хто віддав своє життя за Батьківщину і тим, хто нині трудиться для її блага.

А з одеським поетом В. Домриним ми побували у всіх країнах світу, відчули солоні пахощі моря — його творчість пов'язана з його основною професією моряка. Тому до серця читача так легко знаходять дорогу вірші, написані далеко від Батьківщини — «Вітчизна», «Без любові не можу», «Чайки» та інші.

На згадку про теплу зустріч В. Домрин подарував свій збірник віршів «Без любові не можу», а Н. Городиський свій новий вірш «Знайте, янки» написаний після укладення угоди про перемир'я у В'єтнамі.

І. ЗІЛЬБЕРГЕРЦ,
бібліотекар Житомирського Будинку культури.

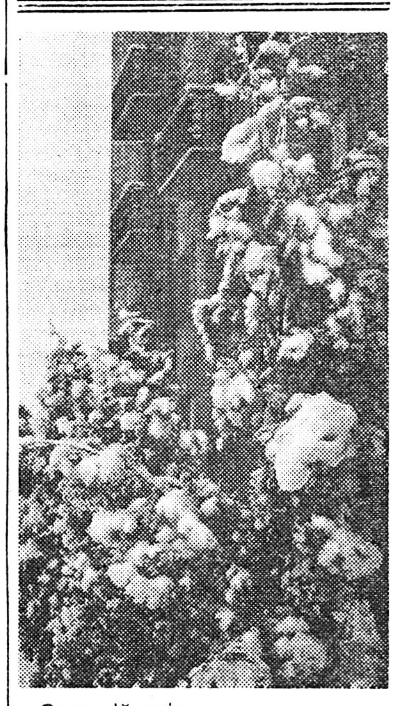

Останній сніг.

Фотоетюд І. Черкасова.

Загадки пам'яті

ПАМ'ЯТЬ має велике значення для гармонійного і духовного розвитку та технічного прогресу всього людства. Вивчення цього явища природи науково і практично зв'язано з психологією. У своїх дослідженнях вчені багатьох країн зіткнулись з дивними фактами, які не можуть пояснити до цього часу.

Загальновідома істина, наприклад, коли у людини добра пам'ять, то він впевнено зможе стати висококваліфікованим спеціалістом.

Це підтвердив на факті німецький археолог Генріх Шліман, який завдяки сильно розвинутій пам'яті за 6 місяців вивчив французьку мову, а потім за півтора місяця оволодів голландською, іспанською та італійською мовами.

Надзвичайно виняткову пам'ять мав і колишній служник бібліотеки у Ватікані кардинал Медофонті, який вивчив 66 іноземних мов, не враховуючи вивчення відмінностей мови багатьох міст Італії.

Майже винятковий випадок трапився з французом Колін Маклероном, який у 15-річному віці одержав вищу ступінь, а в 19 років став професором математики в Абердіні.

Історія знає безліч випадків, коли видатні вчені мали нормальну, або дуже слабку пам'ять. Так, у своїй автобіографії великий англійський природодослідник Чарльз Дарвін признавав, що він мав слабку пам'ять і через це на протязі всього свого життя не міг вивчити на пам'ять жодного вірша.

А видатний шведський природодослідник і натураліст Карл Лінней при житті мав таку слабку пам'ять, що не зміг згадати свою наукову працю — твір, який приніс йому світову славу. Слабку пам'ять мали також і великий російський письменник Ф. М. Достоєвський, великий англійський фізик, основоположник вчення про електромагнітне поле Майкл Фарадей, видатний англійський письменник, творець жанру історичного роману Вальтер Скотт та інші.

Класичний приклад примх пам'яті був у німецького бактеріолога і біохіміка Пауля Ерліха. Маючи слабку пам'ять, він записував на окремих, цупких картонних листках всі вимоги, вірші. Він ці записи наче гральні карти перетасовував і розкладав їх на столі. Потім брав у руки одну карту із записом, згадував, які розставлено у ній розділові знаки та де відбулася ця подія і що там було. Проте, цей недолік не завадив йому захистити дві докторські дисертації та одержати звання лауреата Нобелівської премії.

Професійне виховання та сила, які впливають на розвиток пам'яті повинні сполучатися з вимогами країни, яка є важливою передумовою творчої здібності у цій чи іншій галузі народногосподарської діяльності.

Прикладом у цьому відношенні також може служити геніальний французький графік Гюстав Доре, який мав надзвичайно сильну зорову пам'ять, та великий австрійський композитор Вольфганг-Амадей Моцарт, у якого значно переважала слухова пам'ять.

Довготривалість запам'ятування різна, але звичайне сприйняття буває дуже міцне. Так, російський журналіст-оглядач Шерешевський мав геніальну пам'ять. Він будь-який матеріал запам'ятовував надзвичайно. Шерешевський добре пам'ятав цифри, букви та різноманітні математичні формули.

Наприклад, у 1934 році йому запропонували вивчити одну складну математичну формулу, позбавлену логіки. Журналіст-оглядач вивчивши та запам'ятавши її за 7 хвилин, потім безпомилково повторив у 1949 році. Майже через 15 років.

Одною з характерних особливостей загадки психології пам'яті є те, що людина при сильно розвинутій пам'яті показує посередні розумові здібності. Очевидно, це треба сприймати як ненормальність або хворобливий стан.

Так, у одному із сіл Франції була одна людина—гробокопач, який своїми розумовими здібностями відносився до недорозвинених. Але він, в той же час, пам'ятав день та годину, кого і коли ховали на протязі 35 років його безперервної роботи.

У психологічній літературі достатньо добре описані випадки про винятково багаті можливості людської пам'яті. Вони, на жаль, не всі використовуються для розвитку людства. Населення, міст і сіл, як показує практика, має свої різні виняткові здібності. Вони порізному сприймають величезну кількість безглуздого (непотрібного) матеріалу, який засмічує та перевантажує їхню пам'ять.

Всі ці факти свідчать про те, що коли людина хоче стати добрим спеціалістом своєї справи, то все це залежить від того, як вона буде використовувати добуті знання. Необхідно пам'ятати, що для максимального розвитку здібностей варто використовувати на практиці лише те, що запам'ятав, вивчив, знаєш.

Переклад з болгарської. Газета «Тишина», 1972 р.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 277—5000. 73 р.